ZWERFHART

NIEUWE VERHALEN

van

MIJN REIZEN

naar

ALLE LANDEN VAN DE WERELD

BORIS KESTER

BORIS KESTER

ZWERFHART

NIEUWE VERHALEN VAN MIJN REIZEN NAAR
ALLE LANDEN VAN DE WERELD

TRAVELADVENTURES.ORG

www.traveladventures.org
www.boriskester.com

© Boris Kester, 2025
Omslag: Age of Leo Design
Druk: BoekenGilde

ISBN 978 94651 2958 7
NUR 508

"Vertel me, en vertel me de waarheid. Waar ben je geweest, en in welke landen heb je gereisd? Vertel ons over de volkeren zelf, en over hun steden-wie waren vijandig, wreed en onbeschaafd, en wie waren daarentegen gastvrij en menselijk?"

– Homerus, *Odysseus*

"Waarom moeten we naar ons hart luisteren?," vroeg de jongen. "Omdat je je schat zult vinden waar je hart is."

– Paulo Coelho, *De Alchemist*

"Waar je ook heen gaat, ga met heel je hart."

– Confucius

Inhoud

Inleiding 9

Proloog 11
1. De sirenen van de reiziger – *Marokko* 13
2. Begrafenis tussen de berkenbomen – *Zweden/Finland* 29
3. Onder de olijfbomen 1: Hati – *Denemarken/Spanje* 47
4. Omotenashi – *Japan* 63
5. Onder de olijfbomen 2: Sunny – *Spanje* 73
6. Tegen de muur – *Irak* 93
7. Onder de olijfbomen 3: De Ladies – *Spanje* 115
8. Trots en vooroordeel: voorbij het hek – *Haïti* 131
9. Onder de olijfbomen 4: Farah en Luigi – *Spanje* 157
10. Rust – *Saoedi-Arabië/Bahrain* 169
11. Staying Alive – *Panama/Nicaragua* 193
12. Maanbergen – *Democratische Republiek Congo* 213
13. Vijftig – *Oekraïne* 239

Inleiding

Als 23-jarige zegde ik een veelbelovende IT-baan op. Mijn collega's vroegen naar mijn nieuwe functie en vooral het bijbehorende salaris. Maar mijn ontslag kwam juist voort uit een dieper besef: het stramien van een kantoorleven zou me uiteindelijk niet gelukkig maken. Ik verlangde naar vrijheid en wilde de wereld ontdekken.

Ik ging steeds meer en steeds verder reizen, ik ging studeren, en vervolgens werken bij een luchtvaartmaatschappij. Elke reis en elk avontuur voedde mijn verlangen naar meer. Uiteindelijk leidde die onverzadigbare honger me naar alle landen van de wereld.

Onderweg ontdekte ik waar reizen werkelijk om draait. Om mensen die je verrassen en ontroeren door hun onverwachte gastvrijheid. Om vooroordelen die verdwijnen als je de moeite neemt verder te kijken. Om het vinden van menselijkheid, zelfs – of misschien juist – op plekken waar je die niet zou verwachten. Om grenzen te verleggen in jezelf. Om te leren vertrouwen op je intuïtie, ook als die je naar plaatsen leidt die anderen links laten liggen.

Te vaak zie ik mensen hun leven inrichten volgens maatschappelijke verwachtingen, veronderstelde normen van hun omgeving, of zelfopgelegde beperkingen. We schuiven onze passies en

dromen terzijde, nemen beslissingen uit vrees of gemakzucht, en sluiten zo bij voorbaat veel moois uit. We luisteren te weinig naar ons hart. Waarom? Uit angst te falen in wat we werkelijk willen? Uit bangheid om onze dromen werkelijkheid te laten worden?

Na mijn beslissing om uit mijn beloftevolle carrière te stappen leerde ik steeds scherper naar mijn intuïtie te luisteren. Daardoor nam ik vanzelf ook steeds meer risico's. Elke keer weer nam mijn vertrouwen in een goede afloop toe, en durfde ik weer een stap verder te gaan. Mijn hart bleek een uitstekende gids. Zeker niet alleen voor reizen, maar voor het leven in het algemeen. Het sterkte mijn vastberadenheid, het leerde me dingen in perspectief te zien en om niet bang te zijn. Reizen is als het leven in het klein.

Ik nodig je uit om samen met mij in *Zwerfhart* allerlei avonturen te beleven. Van mijn allereerste reis naar Marokko als onbesuisde jongere die zijn weg nog moest vinden, tot een aangrijpende inkijk in de realiteit van de verwoestende oorlog in Oekraïne. Onderwijl klopte ik op de deur van een onbekende in Japan die me onderdompelde in onverwachte gastvrijheid. Ik reisde door het straatarme Haïti, klom naar de bergen van de maan in de DRC, beleefde hachelijke momenten in Irak en maakte nog vele andere avonturen mee. Daartussendoor ontplooit zich het verhaal over de zoektocht naar een verloren liefde om haar mijn eerste boek *De Lange Weg naar Cullaville* te brengen.

Ik hoop je met *Zwerfhart* te inspireren om ook jouw hart te volgen, zelfs als de weg onzeker is. Want het leven is vaak net zo verrassend als je het zelf durft te maken.

Leiden, januari 2025

Proloog

Over een paar kilometer moet ik er zijn. Het besef dringt zich steeds sterker aan me op: dit wordt misschien wel het spannendste van al mijn avonturen. Golven van onbeteugelde nieuwsgierigheid en knagende twijfel kolken als een wilde cocktail door mijn lijf. Toch voel ik dieper vanbinnen ook een rustgevende zekerheid. De overtuiging dat ik niet anders kan dan wat ik op het punt sta te gaan doen, simpelweg omdat het recht uit mijn hart komt.

Ik ben onderweg om Nana een exemplaar van mijn boek *De Lange Weg naar Cullaville* te brengen. Ze speelt een bepalende rol in het eerste hoofdstuk – zonder haar was het boek er waarschijnlijk nooit geweest. Na het dramatische einde van onze onstuimige relatie, meer dan dertien jaar geleden, hebben we elkaar nooit meer gezien of gesproken.

Nana weet niet dat ik eraan kom, zoals ik niet weet of ze thuis zal zijn. Ik heb geen idee hoe ze zal reageren als ze me ziet – als ik haar al kan vinden, want ik weet slechts bij benadering waar ze woont.

3.

Onder de olijfbomen 1: Hati

Denemarken/Spanje – 2021

Een paar uur nadat ik in het donker naar het station fietste, zie ik ver onder mij winters ochtendlicht laag over de velden van Zuid-Frankrijk schijnen. Bomen werpen lange schaduwen over de grond, hier en daar houden ze een flard mist vast. Ik pak mijn boek erbij en lees nog eens het intense fragment uit het eerste hoofdstuk. Elke minuut brengt me dichterbij de vrouw die daarin een allesbepalende rol speelt, en die gedachte doet me onwillekeurig huiveren. Terwijl in de verte de besneeuwde Pyreneeën opdoemen, kruipen tranen geruisloos naar beneden waar mijn nieuwe coltrui ze gewillig absorbeert.

~

Enkele maanden eerder was ik nog bezig met de laatste wijzigingen aan het openingshoofdstuk van *De Lange Weg naar Cullaville*. Daarin vertel ik over mijn reis door Jemen en hoe ik daar mijn hart verloor. Niet alleen aan het meeslepende land, maar ook aan Nana, de betoverende vrouw die ik er ontmoette. Jaren later kwam er een eind aan onze stormachtige relatie, wat de aanleiding werd voor mijn besluit om naar alle landen van de wereld te reizen. Ik moest mijzelf en mijn vrijheid herontdekken en reizen bood daarvoor de uitgelezen kans. Het leek vanzelfsprekend om het eerste hoofdstuk aan Jemen te wijden.

Tijdens het schrijven zocht ik onze oude foto's op. Ik had ze

nodig om Nana nauwkeurig te kunnen beschrijven. Ooit kon ik haar gezicht dromen. Na ruim dertien jaar waren die beelden vervaagd. De tijd had geknaagd aan mijn geheugen. Onmerkbaar. Onzichtbaar. Onverbiddelijk. Wat restte waren mistige impressies van een verleidelijke vrouw die mijn hoofd op hol had gebracht in het sprookjesachtige Sana'a. Ik had de digitale beelden nodig om te beschrijven hoe ze dat voor elkaar had gekregen.

Het blijft eigenaardig. We vallen voor iemand, onze gedachten zijn in de begerige ban van die liefde en we kunnen ons geen leven zonder haar of hem voorstellen. Als dan toch een moment volgt waarop alles verandert, proberen we wanhopig alle herinneringen aan diezelfde vlam uit te wissen. Alsof niet elke liefde een wissel trekt op ons leven en ons hoe dan ook mede definieert. Alsof we die herinneringen niet juist moeten koesteren.

In de jaren na onze breuk, meer dan dertien jaar eerder, vermeed ik angstvallig elke foto van haar. Toch kon ik het niet over mijn hart verkrijgen om de talloze beelden waar ze op stond van mijn harde schijven te wissen. Ze was immers, hoe dan ook, een belangrijk deel van mijn leven geweest. Juist daarom was ik ervan overtuigd dat onze toevallige ontmoeting, en alles wat daaruit volgde, een plek in mijn boek verdiende. Tenslotte was dat er zonder haar waarschijnlijk nooit geweest.

Ongedurig zocht ik de foto's op. Op de eerste zit Nana schietklaar met een kalasjnikov in haar handen. Om haar heen staan Jemenieten in traditionele kleding, met dolken op hun buik. Bewonderend kijken ze naar de vrouw met het rossige haar. Andere foto's laten Nana zien die uitkijkt over het woeste berglandschap van de Haraz bergen, en Nana met een diepe frons op haar voorhoofd. Ze voorvoelde kennelijk dat er iets groots stond te gebeuren. Iets onomkeerbaars.

Daarna nog zoveel andere foto's. Ik was vergeten hoeveel ik

er had gemaakt door de jaren heen. Denemarken, Djibouti, Haiti, Uganda, Peru, Thailand, China en nog veel meer. Waar ooit het zien van deze beelden me met pijn en verdriet vervulde, voel ik nu vooral warmte. De scherpe randjes zijn weggesleten. Wat rest is een milde verwondering. Hoe kunnen twee mensen zo intens van elkaar houden, en elkaar toch verliezen? Ik zie nu vooral een onweerstaanbare en buitengewone vrouw die een belangrijke rol in mijn leven heeft gespeeld, die me heeft gevormd tot wie ik ben. De bitterheid van ons einde is vervaagd zoals oude foto's vergelen, en heeft plaatsgemaakt voor dankbaarheid om wat we samen hebben beleefd.

Terwijl ik een paar maanden later begin het hoofdstuk in het Engels te vertalen, zie ik het opeens helder voor me. Nana moet dit ook lezen! Het hoofdstuk gaat over haar, het verhaalt over onze onwaarschijnlijke ontmoeting ruim zeventien jaar eerder, en het heeft ook haar leven op zijn kop gezet. Hoe langer ik erover nadenk, hoe duidelijker het voor me wordt: het zou eigenlijk raar zijn haar het boek níet te geven.

Ik weet dan wel niet waar ze woont, maar dat is een detail. Daar moet ik achter kunnen komen, zodat ik haar een exemplaar op kan sturen. Een vage spanning maakt zich van mij meester bij de gedachte dat ze mijn boek in handen heeft. Dat ze leest over hoe onze liefde ontbrandde, leest over zichzelf, over hoe ik me uiteindelijk ontworstelde aan de donkere periode na het einde van onze relatie en over al die avonturen die ik over de hele wereld heb beleefd. Zonder haar.

Onwillekeurig vraag ik me ook af wat er fout is gegaan destijds. We waren nog zoveel jonger, en waren stapelgek op elkaar geweest. Ach, hoeveel fouten hadden we gemaakt. Terugdenkend vraag ik me af hoe het in godsnaam heeft kunnen ontsporen. Of misschien is dat wel inherent aan de vurigste liefdes? Ze eindigen vaak in een allesverzengende, meedogenloze vuurbal.

Zwerfhart

Verschenen in 2025

Genoten van deze preview?

Zwerfhart — Nieuwe verhalen van mijn reizen door alle landen ter wereld

> *"Het langverwachte vervolg op De Lange Weg naar Cullaville. Nieuwe avonturen, nieuwe inzichten, dezelfde meeslepende stijl."*
>
> *"Boris neemt je mee naar de meest onverwachte plekken en laat je de wereld met andere ogen zien. Tussen de reisverhalen door vertelt hij over de zoektocht naar een verloren liefde."*

Gratis Volledige Hoofdstukken

Download het volledige eerste hoofdstuk van BEIDE boeken (Nederlands én Engels) — plus 26 extra 3-pagina previews van andere hoofdstukken.

Download

Let op: Volledige hoofdstukken vereisen een e-mailadres. 3-pagina previews zijn direct beschikbaar zonder registratie.

Bestel het Complete Boek

Klaar om mijn tweede reisverhaal te ontdekken? Bestel Zwerfhart nu en reis mee door de wereld.

Bestel Zwerfhart

ISBN: Paperback: 978-9464919080 • Ebook: 978-9464919097

Ook door Boris Kester

Ontdek meer reisavonturen uit alle hoeken van de wereld

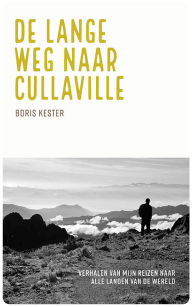

De Lange Weg naar Cullaville

🏆 Winnaar Beste Reisboek 2023

Het veelgeprezen eerste boek met 16 avonturen uit alle hoeken van de wereld. Winnaar van de NomadMania Best Travel Book Award 2023.

Lees verder en bestel →

Wanderheart

English

Ook beschikbaar in het Engels — nieuwe verhalen voor internationale lezers. Verschijnt begin 2026.

Lees verder →

Volg Boris Kester online:

🌍 traveladventures.org 📸 Instagram 👍 Facebook